

(2)

ROMANIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR 2005.

SENTINTA CIVILA NR.62/C
Sedinta publică din 30.01.2006
Presedinte Judecator : [ ]

Grefier : [ ]

Pe rol fiind judecarea cauzei formulată în contencios administrativ de
reclam. impotriva pârâtei DGFP Sibiu

La strigarea cauzei și apelul părților făcut în sedinta publică se prezintă
reprez. reclam. av. Popescu și eprez. pârâtei DGFP Sibiu, lipsa fiind
celălalte părți.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Reprez. reclam. depune la dosar dovada achitării onorariu expert și
arată că nu are alte cereri de solicitat în cauză.

Reprez. pârâtei arată că nu are alte cereri de solicitat în cauză.

nefiind alte cereri formulate în cauză, instanța încheie faza probatorie și
acordă cuvântul în fond.

Reprez. reclam. solicită suspendarea executării creanței și pe fond
solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, respectiv a se dispune
anularea deciziei nr.64/2005 emisă de DGFP Sibiu, anularea dec. /2005
emisă de DGFP Brasov și anularea raportului de inspecție fiscală, exonerarea
reclam. de la plata sumei de RON, restituirea sumei de RON.

Arată că în speță se pune problema unei duble impozitări, arată că reclam. a
achitat legal impozitul conform normelor legale în vigoare de șla data
respectivă, solicită admiterea acțiunii cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor
de judecată.

Reprez. pârâtei jrs. Luca solicită respingerea acțiunii formulate ca
netemeinică și nelegală, solicită menținerea raportului de inspecție fiscală, a
deciziei emisă de DGFP Brasov și a dec. nr. 64 /2005 emisă de DGFP Sibiu,
obligatia reclam. la plata sumei de RON, arată că raportul juridic de
drept fiscal se naste la data plății, cu privire la cererea de suspendare în
măsura în care nu este timbrată, solicită anularea acesteia.

TRIBUNALUL

La data de 14 decembrie 2005 a fost înregistrată la această instanță acțiunea în
contencios administrativ înaintată de
în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului

Sibiu și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov, prin care s-a solicitat anularea deciziei de impunere nr. 18.05.2005 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov, a deciziei nr.64/2.09. 2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, suspendarea executării creanței bugetare și restituirea sumei RON achitați nedatorat.

În fapt, reclamanta motivează că în mod eronat autoritatea de control fiscal a stabilit că pentru perioada 28.01.-27.08.2004 datorează impozit suplimentar pe veniturile obținute în România de nerezidenți în sumă de RON, dobânzi și penalități, deoarece societatea nerezidentă a prezentat în original certificatul de rezidență fiscală, potrivit dispozițiilor art.118 pct.2 din Codul fiscal. Întrucât contestația împotriva actului de impunere a fost respinsă, contribuabila a înaintat acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea actelor de impunere fiscală și a actului administrativ jurisdicțional.

În drept, se invocă dispozițiile Codului fiscal adoptat prin Legea nr.571/2003 și ale Hotărârii Guvernului nr.44/2004.

Pentru susținerea acțiunii au fost depuse la dosarul cauzei raportul de inspecție fiscală, decizia de impunere, contestația împotriva actelor de control și impunere fiscală, decizia organului administrativ-jurisdicțional prin care contestația a fost respinsă.

Cererea reclamantei a fost legal timbrată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ și menținerea actelor atacate, susținând că reclamanta nu beneficiază de facilitățile prevăzute de Decretul 254/1978 referitor la evitarea dublei impunerii deoarece nu a prezentat certificatul de rezidență fiscală în termen.

Analizând cererile și susținerile părților, actele fiscale și actul administrativ-jurisdicțional, celelalte mijloace de probă administrate în cauză, instanța reține aspectele de fapt ce le vom prezenta mai jos.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. 18.05.2005 / 8.05.2005 inspectorii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov au constatat că pentru plățile efectuate de contribuabila S.C. "SIBIU" S.R.L. către firma rezidențială S.C. "BRAȘOV" S.R.L., pentru perioada 28.01.2004-26.02.2004, nu-și fac aplicare dispozițiile Decretului 254/1978 privind evitarea dublei impunerii, deoarece contribuabila a prezentat certificatul de rezidență fiscală în original la data de 27.01.2004 iar traducerea legalizată a acestuia numai la data de 1.04.2004. Față de aceste constatări, prin decizia de impunere nr. 18.05.2005 / 8.05.2005, autoritatea fiscală a stabilit obligații fiscale suplimentare, după cum urează: impozit pe veniturile rezidenților în sumă de RON, dobânzi aferente de RON; penalități de întârziere în sumă de RON.

Împotriva actului de constatare și a deciziei de impunere a formulat contestație societatea contribuabilă, competența soluționării, față de schimbarea sediului contestatoarei revenind Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Sibiu.

Autoritatea administrativ-jurisdicțională, prin decizia nr.64/2.09.2005, a respins contestația și a menținut actele de control și impunere atacate.

Contribuabila a formulat acțiune în contencios, a solicitat anularea raportului de inspecție fiscală, a deciziei de impunere și a deciziei prin care a fost soluționată contestația.

Deliberând asupra cererilor reclamantei, instanța constată că acestea sunt întemeiate și urmează a fi admise iar actele atacate anulate, pentru motivele ce le vom prezenta în continuare.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.2 din Codul fiscal, aprobat prin Legea nr.571/2003, modificat, pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit certificatul de rezidență fiscală. În speță, certificatul de rezidență fiscală original, valabil pentru anul 2004, a fost prezentat la data de 27.01.2004 iar traducerea legalizată a fost prezentată la data de 1.04.2004.

Aprecierea modului în care sunt aplicabile dispozițiile convenției privind evitarea dublei impuneri între România și Austria aprobată prin Decretul 254/1978 se va face avându-se în vedere data la care s-a născut raportul de drept fiscal și normele legale aplicabile la acea dată. Reclamanta a efectuat plăți către societatea nerezidentă în valoare de Euro la data de 28.01.2004, dată la care se naște și o eventuală obligație de plată a impozitului pe veniturile nerezidenților. La această dată, contribuabilul a prezentat certificatul de rezidență fiscală, în original, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 118 din Codul fiscal pentru aplicarea convenției referitoare la evitarea dublei impuneri. Constatarea organului de control fiscal, însoțită de autoritatea administrativ-jurisdicțională, s-a făcut cu interpretarea eronată referitoare la aplicarea în timp a normei de drept.

Obligativitatea depunerii certificatului de rezidență tradus și legalizat a fost instituită prin dispozițiile Hotărârii Guvernului nr.44/2004, publicată în M.O. nr. 112/6.02.2004, care au intrat în vigoare la data de 9.02.2004.

La data intrării în vigoare a dispozițiilor amintite, reclamanta îndeplinea condițiile pentru evitarea dublei impuneri iar organul de control fiscal și cel de jurisdicție administrativ-fiscală au aplicat retroactiv dispozițiile H.G. 44/2004, încălcând dispozițiile art.15 din Constituția României care consacră expres principiul retroactivității legii precum și principiul tempus regit actum care guvernează aplicarea în timp a normei de drept civil. Chiar o eventuală lipsă formală a condițiilor de evitare a dublei impuneri a fost acoperită la data de 1.04.2004, când a fost depusă de către societatea rezidentă traducerea și legalizarea certificatului de rezidență fiscală.

Interpretarea dată de autoritățile pârâte dispozițiilor art.118 din Codul fiscal și art.15 alin.1 titlul V din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 ar lipsi de efect dispozițiile convenției bilaterale aprobată prin Decretul 254/1978, încălcând și dispozițiile art.11 din Constituția României.

Pentru considerentele de mai sus, actele de impunere și de jurisdicție administrativ fiscală, vor fi anulate, în temeiul art. 18, alin.1 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Totodată constatând că executarea obligației fiscale va diminua resursă financiare ale reclamantei, provocându-i o pagubă iminentă, instanța, în temeiul art. 14 și 15 din Legea nr.554/2004 va dispune suspendarea executării actelor până la soluționarea definitivă a cauzei.

Față de dispozițiile art. 274 din Codul de procedură civilă, pârâtele vor fi obligate la plata cheltuielilor de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARESTE**

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de [nume], cu sediul în [adresa], în contradicție cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii nr.28-32 și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brașov, cu sediul în Brașov, str.M.Kogălniceanu nr.7;

Anulează decizia nr.64/2.09.2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, decizia de impunere nr. [nume] / 18.05.2005 și Raportul de inspecție fiscală nr. [nume] /18.05.2005 emise de Direcția Finanțelor Publice a Județului Brașov.

Suspendă executarea actelor atacate până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

Obligă pârâtele la 2434 Ron-cheltuieli de judecată.

Cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi 30.01.2006.

PREȘEDINTE

[nume]
[semnătură]

GREFIER

[nume]
[semnătură]

Red. DȘ.10.02
Cop.CM.27.02